
5 Mededelingen

De voorzitter:

Voordat we gaan stemmen wil ik graag een mededeling met u delen. Vandaag heb ik een brief gekregen van de heer Theo Hiddema. Ik ga die brief voorlezen.

"Geachte mevrouw Arib, lieve Khadija,

Bij dezen wil ik je berichten dat ik mijzelf politiek arbeidsongeschikt heb verklaard. Dit vanwege recent opspelende persoonlijke omstandigheden verband houdende met zaken als goede smaak, eigendunk en arbeidsvreugde. Ik treed per heden terug als lid van het parlement en zal helaas niet aan jouw herverkiezing kunnen bijdragen. Jammer genoeg zal ik ook het bedrog van het holle gedruis in de Justitiebegroting komende woensdag onbesproken moeten laten.

Dank voor al je goede raad en doe mijn dankbare groeten aan het ondersteunend personeel.

Hoogachtend en liefs,

Theo Hiddema"

Goed. Ik denk dat jullie net als ik een beetje overvallen zijn door dit nieuws. Dat kan ik me heel goed voorstellen. De heer Hiddema heeft per direct zijn Kamerlidmaatschap beëindigd. Toch wil ik een paar woorden tot hem richten, want ik weet dat hij kijkt.

Geachte heer Hiddema, beste Theo,

Ik kan me herinneren dat u het Kamerwerk een Magical Mystery Tour noemde toen u in 2017 in de Kamer kwam. De politiek was niet uw wereld. Het Kamerlidmaatschap was een groot avontuur. Ik weet niet of u er in de afgelopen jaren helemaal bent ingegroeid, maar andersom zijn wij zeker gewend geraakt aan uw flamboyante verschijning en aan uw onorthodoxe invalshoeken in debatten.

U bracht niet alleen veel levenservaring met u mee, maar als strafrechtadvocaat zorgde u er ook voor dat uw bijdragen in debatten altijd verfrissend, nooit gemiddeld waren. U heeft een geheel eigen kijk op dingen. Voor mij als Kamervoorzitter was dat niet altijd makkelijk, want hoe breek je een advocaat af midden in een betoog?

Dat zagen we ook in het debat over de moord op Anne Faber. U stond daar niet als Kamerlid, maar als pleitbezorger. Uw inbreng leidde tot felle discussies, in de Kamer en daarbuiten. U bent daar nooit voor teruggedeinsd. Volgens mij heeft u het woord "autonomie" uitgevonden.

Ook fysiek was u een opvallende verschijning. U compenseerde het gebrek aan sokken bij de heer Klaver of het ontbrekende jasje bij de heer Kwint ruimschoots.

Uw vertrek uit de Kamer is een principiële keuze. Dat maak ik op uit uw brief, maar het moet u niet gemakkelijk zijn gevallen. Samen met uw werkzaamheden als advocaat en natuurlijk uw kat Bram was de partij in de afgelopen jaren

een belangrijk onderdeel van uw leven, zeker na de dood van uw vrouw Gerrie. Dat geldt ook voor de Tweede Kamer. De praatjes met journalisten en de kopjes bouillon in het ledenrestaurant — ik denk dat ik u nooit iets anders heb zien drinken of eten — volgns mij genoot u ook van alles naast het inhoudelijke werk.

En of het nu uw wereld is geworden of niet, duidelijk is dat u van begin af aan grote waardering heeft gehad voor het parlement. Waar u als advocaat altijd vol bravoure de rechtszaal binnenkwam, was u nerveus voor uw maiden-speech. Dat stond ook letterlijk in uw boek: "Vroeger swingde ik de rechtszaal in. Maar hier was ik mij van de waardigheid van mijn verschijning opeens kwetsbaar bewust." Vooral in het begin, toen u net Kamerlid was, gaf u even een knikje als u langs het rostrum naar het spreekgestoelte liep. "Waarom doet u dat?", vroeg ik een keer. Waarop u zei dat het hoort om respect te tonen voor een gezaghebbend instituut als de Tweede Kamer.

We gaan uw markante verschijning en uw authentieke invalshoeken ontzettend missen.

Het ga u goed! Dank u wel.

(Applaus)

De voorzitter:

Het is nog nooit zo stil geweest in de zaal en dat kan ik me heel goed voorstellen. Toch gaan we naar de stemmingslijst.